

Viborg Kirkeradio **25 års jubilæum**

25 år med Viborg Kirkeradio

I begyndelsen af 80'erne skød den ene lokalradio op efter den anden. Mange blev grebet af den udfordring, som den nye lov om radiospredning gav, og lægfolket gik for alvor i æteren. Det viste sig dog snart, at en lokalradio ikke kører af sig selv. Der skal skaffes økonomi - der skal laves aftaler og produceres programmer, som folk gider lytte til. Mange af landets lokalradioer fik derfor en kort levetid, men andre steder bed de sig bedre fast.

I Viborg fik lokalradioen en stor plads i folks hjerner og stuer. Midtjyderne kunne lide musikken - de lokale stemmer - de nære informationer, og en meget stor skare af frivillige sluttede op om en bred, alsidig radio - og midt i alsidigheden blev der også plads til en kirkeredaktion, der stadig lever i bedste stil og nu fylder 25 år.

Viborg Kirkeradio var blandt de første lokalradioer her i landet, og efter 25 år er radioen stadig aktiv. Allerede fra første færd blev det en radio med stor opbakning fra de lokale menighedsråd, og i dag er Kirkeradioen organisatorisk landets største lokalradiogruppe med over 60 medlemsogne, og programmæssigt er Viborg Kirkeradio fortsat folkekirkens røst i den midtjyske æter.

Som årene er gået, er det blevet til godt 1300 spændende udsendelsestimer, der stort set er ligelig fordelt mellem gudstjeneste

transmissioner fra de lokale kirker og magasinprogrammer med vidt forskellige emner.

Ønsket om at nå længere ud med Kirkeradioens programmer og især gudstjenesterne blev for få år siden en realitet gennem vores hjemmeside med adressen www.kirkeradio.dk. Her kan man nu i programbanken verden over lytte til Kirkeradioens programmer og danske gudstjenester.

Historien i korte træk

Den 6. marts 1984 blev det første orienterende møde afholdt i Domkirkens Krypt, og her blev det vedtaget, at de 18 menighedsråd i Viborg Domprovsti skulle opfordres til at indgå i et samarbejde om en kirkeradio i Radio Viborg. Det skulle ikke være en speciel kirkeradio med egen sendetilladelse, men derimod en radiogruppe i den kommercielle radio - der, hvor folket er!

Den 2. maj 1984 blev der afholdt stiftende generalforsamling, hvor sognepræst Thomas Kristensen fra Herning fortalte om kirkefolkets initiativer i deres lokalradio og organiseringen af deres mediarbejde.

På mødet blev Ruben Møgelbjerg, Chr. Christensen, Gunnar Hansen, Sigfred Nielsen, Laust Kristensen, udvalgt til at være kirkeradioens første arbejdsgruppe. Af disse fem blev Gunnar Hansen

senere radioens første formand, mens Sigfred Nielsen og især Laust Kristensen blev hoveddrivkræfterne bag de mange udsendelser og teknik.

Alle kirker i en radius af 25 km fra Viborg blev kontaktet, og det bliver i alt 40 kirker. Radio Viborg overgav sendetid hver anden søndag aften til en gudstjeneste fra de lokale kirker. Desuden blev der mulighed for at sende en halv time hver anden tirsdag aften, men ved forhandlinger blev det dog til en fast ugentlig udsendelse hver torsdag under titlen »Sogn og Kirke«.

17. juni var gruppen klar med en gudstjeneste fra Asmild Kirke, og siden da er der fast blevet transmitteret gudstjenester i Kirkeradioen (mindst) hver anden søndag i Radio Viborg sendeområde. Over 60 sogne er i dag med i samarbejdet, der gør Kirkeradioen til landets største kirkelige lokalradiosamarbejde.

Festskrift i dagens anledning

I forbindelse med 25 års jubilæet inviteres til festgudstjeneste i Houlkær Kirke, og ved samme lejlighed udgives dette festskrift, hvor Kirkeradioens »gamle« formænd ser tilbage på deres periode med Kirkeradioen, og ligeledes vil den nuværende formand fortælle om aktiviteterne lige nu og fremtidstanker. Fra den første initiativgruppe er Sigfred Nielsen stadig aktiv medarbejder, og han

ser tilbage på de 25 år i Kirkeradioens tjeneste, mens Laust Kristensen indstillede sin radioaktivitet for et par år siden. Desuden fortæller Knud Hyllested fra Radio Viborg, hvordan han har mødt - og møder Kirkeradioen - i sin hverdag.

Festskriftet uddeles på jubilæumsdagen og tilsendes desuden menighedsråd i samarbejdet.

Ud med kirker

Som årene er gået, er netop Kirkeradioen en tydelig repræsentant for de idéer, der kom på banen for 25 år med at mobilisere lægfolk og græsrodderne. Kirkeradioen er stadig en gruppe idealistiske personer - og et af de tydelige særkender er, at her er der tale om radioprogrammer, der »optages i marken«. Man kryber ikke ind i et studie og serverer det hele derfra, men det er mødet med mennesker i deres vante omgivelser. Kirkeradioen har glædeligvis vokset sig stor og frodig gennem årene.

Et stort fødselsdagsønske for Kirkeradioen vil være, at rigtig mange vil se betydningen af disse programmer. Det ville også være dejligt, om nye personer beredvilligt vil træde til og hjælpe med opgaven, for endnu kan »de gamle« tilbyde en god mesterlære for interesserede.

Tillykke med de 25 år i æteren!

Gør Kirkeradioen mere kendt, det fortjener den

Der er god grund til at ønske Viborg Kirkeradio til lykke med, at den har været i stand til at runde de 25 år. Da Danmarks Radios monopol i sin tid blev brudt, og Radio Viborg blev oprettet, var der flere, som mente, at det måtte være naturligt, at der i denne radio også skulle være kirkelige udsendelser. For at sikre det, gik repræsentanter for menighedsrådene i Viborg Domprovsti sammen og enedes om at rette henvendelse til Radio Viborg for at få mulighed for i samarbejde med den at lave udsendelser, hvor man tog kirkelige emner op.

Der var også forslag fremme om, at man lavede sin egen kirkeradio. Det var især frikirkerne i Viborg, der var ivrige for det. Men det gik man hurtigt fra, fordi det ville blive meget kostbart og arbejdskrævende at køre sin egen radio, og fordi, og det var ikke mindst væsentligt, det var mest naturligt, at det kirkelige stof blev en del af det lokale.

Radio Viborg var meget positiv og stillede gratis sendetid til rådighed. Oprindeligt skulle der sendes en halv time en dag midt i ugen og en gudstjeneste hver fjortende dag, som skulle sendes søndag aften.

Interessekredsen blev hurtigt udvidet, sådan at den kom til at omfatte en stor del af de menighedsråd, der lå i Radio Viborgs sendeområde. Der blev valgt en bestyrelse og nedsat et redaktionsudvalg, som skulle tilrettelægge og producere de udsendelser, der skulle bruges i Kirkeradioen. Det var alt sammen frivill-

lig og ulønnet arbejdskraft, der blev gjort brug af. Det har været imponerende at se den ildhu, de har lagt for dagen i årenes løb.

I gennem alle årene har Kirkeradioen arbejdet ihærdigt og har sendt en række spændende og interessante udsendelser om de kirkelige forhold i det midtjyske. Men det har været svært at gøre sig gældende. Da Radio Viborg blev etableret som lokalradio, var der flere, der mente, at den ville lægge vægten på det lokale. Det var det, der skulle være begrundelsen for at oprette lokale radioer rundt omkring i landet. Men det viste sig hurtigt, at det lokale islet blev meget begrænset. I stedet for blev sendefloden fyldt ud med popmusik og musik i den lettere genre, fordi Radio Viborg hovedsagelig er en reklamefinansieret radio og derfor må sende, hvad de fleste folk vil have. Det har betydet, at mange potentielle lyttere til Kirkeradioen helt har opgivet at lukke op for Radio Viborg, og mange, som lytter til Radio Viborg, slukker, når Kirkeradioen kommer, for det er ikke deres stil.

Sendetiden søndag aften kl. 20 til 21 er også uheldig, fordi det er på det tidspunkt, TV sender familieprogrammer og TV-serier som f.eks. Krøniken, Sommer, Livvagterne og lign. På trods af disse odds er det imponerende, at man har kunnet holde fanen højt gennem alle årene. Man kunne godt ønske, at flere fik øjnene op for disse udsendelser, som bestemt er værd at lægge øre til.

Det var måske en ide, hvis man i højere grad gjorde opmærksom på sig selv. Spørger man tilfældige mennesker, om de kender noget til Kirkeradioen, vil de fleste se nærmest desorienterede ud. De har aldrig hørt om det før, vil de hævde.

Nu er en sådan undersøgelse ikke mere værd, end når TV standser tilfældige folk på gaden og spørger dem om, hvorfor vi holder pinse. Det vil de fleste ikke være i stand til at svare på. Men det siger dog noget om, at der er noget galt med kommunikationen. Derfor er mere oplysning også nødvendig.

Nogle kirkeblade har bragt program for Kirkeradioen. Det ville være naturligt, hvis alle gjorde det, såfremt man mener noget med Kirkeradioen. Men man kunne også overveje, om man ikke en gang imellem skulle indrykke annoncer i aviserne og i Radio Viborg, hvor man gjorde opmærksom på f.eks. en udsendelse, som man synes, kunne have mere end almindelig interesse. Det ville henlede folks opmærksomhed på, at der var noget, der hed Kirkeradio.

Jeg kan kun ønske alt muligt held med, at man også fremover vil kunne skabe en god kirkeradio, som endnu flere kan få lejlighed til at høre og få glæde af. Her er der dog et lokalt indslag, som er med til at profilere en lokalradio.

25 år med Viborg Kirkeradio

»Hvad har du oplevet med Viborg Kirkeradio?« spørger redaktørerne af dette lille jubilæumsskrift. Jeg er nødt til at tilstå, at jeg er en sjælden lytter af Radio Viborg og dermed også en sjælden lytter af kirkeradioen, så oplevelserne bliver få.

Når jeg alligevel i flere omgange har ladet mig engagere af Viborg Kirkeradio, er det af den principielle grund, at jeg mener, at kirken skal være dér, hvor folk er. I vore dage betyder det blandt andet, at kirken skal lade sit budskab høre dér, hvor folk lytter, og der er mange, som lytter til Radio Viborg.

Man kan diskutere, om kirken burde have sin egen radio, sit eget TV osv. Og der findes - f. eks. i København - en selvstændig kristen TV-station. Og ud over verden findes der masser af kristne radio- og TV stationer. Efter min mening er det bedst, at kirken, hvor det er muligt, lader sit budskab indgå i de medier, som folk i forvejen lytter til, sådan som det også sker på landsplan med de daglige morgenandagter, søndagens gudstjenester m. v. i Danmarks Radio.

DR når ud til alle mennesker og er anerkendt af alle, hvorimod de stationer, der tilhører særlige organisationer som oftest har langt sværere ved at vinde gehør i den brede offentlighed og dermed let bliver for de mere indforståede.

Det var således rigtig tænkt, da en gruppe præster og menige kirkefolk for 25 år siden gik sammen om at lave en kirkelig radio i den folkelige radio, og det er »godt gået«, at den har kunnet samle opbakning fra langt de fleste menighedsråd i lytterområdet og være klar med nye udsendelser hver uge i så mange år. Der er nogle, som har gjort et imponerende stykke arbejde.

Programfladen har gennem årene været forholdsvis bred. Sigtet har været at tegne et billede af kirkens liv i hverdag og fest, så bredt og varieret som det former sig fra sogn til sogn. Der har også været samtale- og debatprogrammer, hvor man har søgt at lade en røst fra kirken lyde om et »varmt« emne.

Men »hovedhjørnestenen« har efter min mening været de regelmæssige gudstjenester, der er sendt på skift fra alle sogne. Gennem dem har folk kunnet høre deres egen kirke, og områdets kirker og gudstjenester er blevet præsenteret for alle. Hermed er »kirkens kærneydelse« kommet ud til folk.

I skrivende stund er der bispevalg i København. En af kandidaterne har i valgkampen peget særligt på »kirkens diakoni«, og han har beskrevet det som fællesskabet om nadverbordet, der må vokse ud i verden i solidaritet med det lidende medmenneske (Gadegaard).

Kirken i radioen kan ses under samme synsvinkel. Det er gudstjenestens fællesskab, der vokser ud af kirkens rum i solidaritet med mennesker udenfor. Og det er dét, evangeliet er beregnet til. Det skal være mit ønske for Viborg Kirkeradio, at det må lykkes - også i de næste 25 år - at være en kirkelig røst i menneskers hverdag og at vinde gehør blandt de mange stemmer, som i dag forsøger at påkalde sig menneskers opmærksomhed.

Tillykke med jubilæet og lykke til fremover!

Lyden var Weyse ... lugten var grubeost

Først og fremmest tænker jeg på det gode arbejdsfællesskab. Jeg var formand i perioden 1993 - 1997. Alle var gode til at dele opgaverne, men specielt husker jeg sognepræst Laust Kristensen. Han gik i spidsen og kunne teknisk set mere end de fleste. Men alle i bestyrelsen og redaktionsudvalget tog deres tørn med at producere udsendelser.

Til daglig var jeg dengang erhvervs- og turistchef i Møldrup Kommune. Jeg havde ofte kontakt og et godt samarbejde med pressen. Både den skrevne i form af aviser og blade og den elektroniske i form af radio og TV. Derimod var Hjemmesider og e-mail noget mere udkendte dengang. Jeg havde den glæde at få lov til producere flere udsendelser, og dermed fik jeg lov til at se verden på den modsatte side af skrivebordet, end jeg var vant til som erhvervs- og turistchef. Nu var jeg ikke selv »offer«, men havde »offeret« foran mig, og det er jo en helt anden situation. Selv om vi ikke førte en ekstrem kritisk journalistik, så var det sikkert meget sundt at se verden fra den side.

Mange forskellige oplevelser blev det til. Jeg vil kun fremhæve enkelte. To gange fik jeg lov til producere en udsendelse med Anker Buch. Begge gange blev de optaget i Mønsted Kalkminer. Den sidste gang var temaet: »Weyse/Ingemann«. Og så er vi ved

overskriften på denne artikel. Mellem hylderne med grubeost fik vi flere stykker flot musik. De fleste var naturligvis morgen- og aftensangene. Endnu kan jeg i mit indre øre høre de vidunderlige toner og huske duften fra osten.

Akustikken i Mønsted Kalkminer er fantastisk til en soloviolin, og den kan jo ikke bruges bedre end, når Anker Buch har fat i den.

Vi drøftede ofte, om der var nogen, der hørte os. Vi fik ganske vist statistik fra lytterundersøgelser, men derudover fandt vi på at producere et program, hvor lytterne kunne ringe og svare på spørgsmål. Det var der mange, der gjorde, og dermed fik en pejling på, at der var virkelig nogen, der sad ude ved højtalerne.

Derudover fik mange af os kommentarer fra lyttere, der havde hørt bestemte ting, og det var altid en glæde at modtage kommentarer - både positive og negative.

Mit ønske skal være, at Kirkeradioen fortsætter med både gudstjenester og magasiner. Det er et privilegium at få lov til at sende kirkelig information på kirkens egne præmisser. Derfor fortsæt. Der er brug for det.

Hjertelig tillykke med jubilæet!

Troen kommer af det, der høres!

Den 17. juni 1984 blev den første gudstjeneste transmitteret fra Asmild Kirke i den nystartede Kirkeradio under Radio Viborg. Og vi er stadig i luften med Kirkeradioen, som vi har været det hver eneste uge gennem de 25 år. Selv om tidspunkterne for udsendelserne har skiftet gennem årenes løb, har vi dog kunnet sende en gudstjenestetransmission mindst hver anden søndag fra en af kirkerne i vore godt 60 tilsluttede menighedsråd, samt tilsvarende en række kirkelige og kulturelle udsendelser de øvrige søndage. Vores sendetid i Radio Viborg er for tiden hver søndag kl. 20-21.

Viborg Kirkeradio er landets største kirkelige lokalradiosamarbejde, der klares med udelukkende ulønnet frivillig arbejdsindsats i form af en redaktions- og optagergruppe på 4 medlemmer samt en bestyrelse på 3 personer, der vælges hvert fjerde år af de tilsluttede menighedsråd på Kirkeradioens generalforsamling. Redaktionsgruppen supplerer sig selv, og vi vil gerne have et medlem eller to mere til at hjælpe med arbejdet. Vi håber, at det snart vil lykkes at finde et par ildsjæle, der kunne tænke sig at være med!

Kirkens budskab i medieverdenen

Det har gennem alle årene været væsentligt for redaktion og bestyrelse, at Kirkeradioens stemme også har været at høre i den brogede medieverden. Og det må vi sige stort set er lykkedes gennem de 25 år takket være de mange ildsjæle, der har påtaget sig arbejdet med at lave og optage udsendelserne og få dem i luften søndag efter søndag, men også takket være et fint og godt samarbejde med Radio Viborg, hvor vi betragtes som et positivt lokalt islæt i radioens sendeflade. Når Kirkeradioen er lykkedes, hænger det jo selvfølgelig også i høj grad sammen med, at Kirkeradioen har en mission: at sprede det glædelige budskab! Troen kommer af det, der høres - og derfor er det så vigtigt, at det råbes ud over tagene, bl.a. gennem gudstjenestetransmissionerne, så de, der vil høre også kan høre.

Fremtiden

Når vi ser tilbage på de 25 år, der er gået, så er det fristende at sige, at Kirkeradioen selvfølgelig har fremtiden for sig, kan glæde sig til 50 års jubilæet og så videre. Vi har jo overvundet de vanskeligheder, der har været og klaret os igennem de problemer, der er dukket op gennem årene. Så det skal nok gå! - Og lad os tro på det. Men vi skal også huske på, at Kirkeradioen er afhængig af følgende:

- at vore tilsluttede menighedsråd fortsat bakker op
- at vi stadig kan finde ildsjæle til redaktion og bestyrelse
- at vi fortsat kan være en del af Radio Viborgs sendeflade
- at vi fortsat har målet for øje: Troen kommer af det, der høres!

Lad os se fortrøstningsfuldt på fremtiden og tro, at den lykkes - fremtiden!

Tak

Til slut skal der lyde en stor tak til alle medarbejdere i Kirkeradioen, til alle bestyrelsesmedlemmer, til vore samarbejdspartnere i Radio Viborg, til vore tilsluttede menighedsråd og til vore medvirkende i udsendelserne gennem alle de 25 år.

I har alle været med til at gøre Kirkeradioen til en levende realitet i mediebilledet.

Samarbejde med indhold

Jeg stiftede første gang bekendtskab med kirkeradioen og dens medarbejdere, da jeg startede som frivillig på Radio Viborg for snart 25 år siden. Blot få måneder forinden havde radiospredning uden for DR's regi været ulovligt, men en nylig vedtaget forsøgsordning gjorde det nu muligt at oprette en lokal radio i Viborg.

I modsætning til, hvad der var tilfældet mange andre steder, hvor kirker, fagbevægelse, oplysningsforbund og de, der ville spille musik, hver lavede deres egen lille radiostation, der oftest fik en begrænset levetid, så lykkedes det i Viborg at samle alle, der på hver sit felt var interesseret i at arbejde med lokal radio, inden for rammerne af én bred, uafhængig station.

Denne konstruktion, der nok skabte en slagkraftig radio med en populær, underholdende flade og profil, men også gav plads til og sikrede en platform for udsendelser med en hel anden og seriøs indgangsvinkel, var dengang ganske enestående.

Det er den for så vidt stadig, for intet andet sted i landet har et sådant samarbejde kunnet bestå i uafbrudt i 25 år, som er et endog meget langt tidsrum inden for de elektroniske medier - ligesom det også er ganske enestående, at en lokal kirkeradio kan markere et kvart århundredes kontinuerligt virke. Set i det perspektiv er der faktisk også skrevet kirkehistorie.

I de forløbne år har jeg som medarbejder på Radio Viborg, heraf også en tid med ansvar for radioens programmer, altid haft et godt samarbejde med kirkeradioens medarbejdere og bestyrelse. Det er værd at hæfte sig ved, at selv om vi måske i det program-mæssige udgangspunkt, har siddet på hver sin side af bordet, så har vi altid kunnet kommunikere og arbejde sammen med respekt, i en god forståelse og en fin tone.

Kirkeradioens medarbejdere har uagtet skiftende tider altid arbejdet loyalt og seriøst og stræbt efter på sit felt med et lokalt udgangspunkt at producere de bedst mulige programmer til vore lyttere. Som den, der vist har afviklet de fleste af kirkeradioens udsendel-

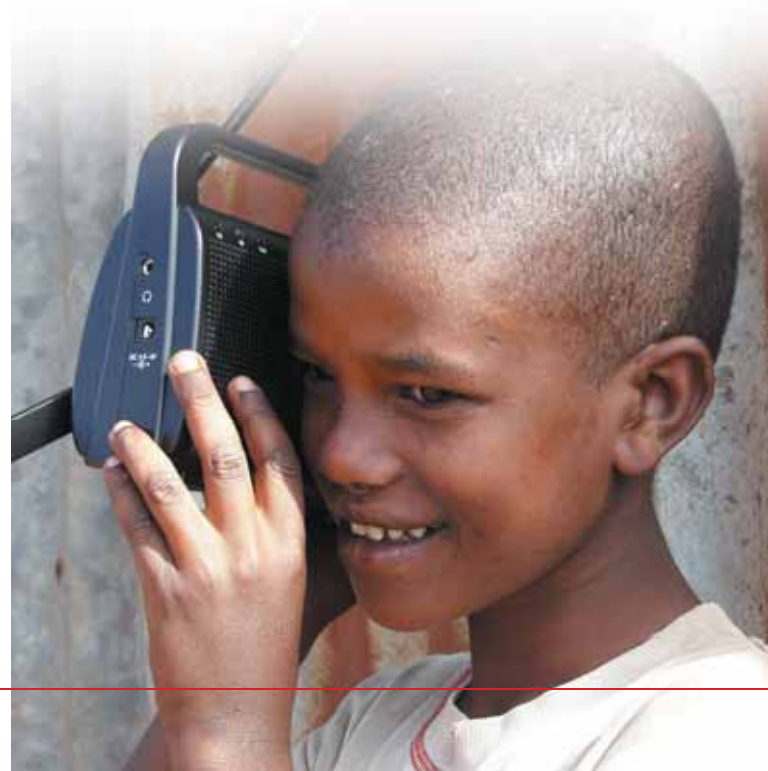

ser gennem årene, lige fra tiden med cassettebånd til nutidens computere, kan jeg med et vis belæg sige, at redaktionen, hvoraf enkelte har været med hele vejen, godt kan tillade sig at notere et kvart århundredes helt uegennyttig gerning som veludført og glæde sig over, at man har nået og kan runde denne milepæl på et godt stade, der kan give grobund for det fremtidige virke.

I de 25 år, der er gået, er mediebilledet ændret totalt. Fra en verden uden internet, mobiltelefon, satellit-tv og kun en enkelt tv-kanal og et par radiokanaler, og hvor få havde video og de færreste en pc, befinder vi os i dag i et næsten uoverskueligt medieudbud, der udvikler sig i en rivende hast, og hvor en tidshorizont på bare 1/5 af det åremål, kirkeradioen har haft sit virke, er næsten hinsides det forudsigelige.

Det skal være mit håb, at Kirkeradioen, der jo aldrig har været fremmed for den teknologiske udvikling (vi spurgte faktisk ofte Laust, da vi sidst i 80'erne fik vores første computer) fremdeles vil være på højde med morgendagens udfordringer i de nye medier og i de, der i dag er ukendte - og således også fremover lokalt kan sikre den stemme, der repræsenterer det bestandige frem for det flygtige.

Tillykke med jubilæet og tak for godt samarbejde gennem alle årene!

25 år med Danmarks største kirkeradio

Det var i foråret 1984, jeg sagde ja til at lade mig vælge til et udvalg, et projekt, hvor fortrinsvis sognene i Viborg Domprovsti skulle til noget helt nyt, nemlig at være medie og bruge det nye medie - lokalradioen. Når det i starten var lidt tøvende, så var årsagen nok den, at flere tænkte: »Vi har jo kirkebladene. Kan det ikke gøre det?«. Det viste sig imidlertid, at frikirkerne var meget målrettet i deres ønske om at gøre brug af det nye medie, som en lokalradio var. Folkekirken burde og skulle være med, men lederen på radioen var af den opfattelse, at den kirke, man kunne se i by og på land var én og samme.

Den gruppe, der på et orienterende møde blev nedsat og valgt som egentlig redaktion, fik til opgave at forhandle med lederen på radioen om sendetid samt sandsynliggøre, at der altså var forskel på folkekirke og frikirke, selv om målet er det samme.

Min tanke var, dengang jeg sagde ja, at et sådant projekt måtte og skulle kirken være med i, men gruppen måtte være dem, der fik andre til at producere gudstjenester og magasinprogrammer. Det skulle så vise sig, at sådan hænger tingene ikke sammen, for det blev også os i udvalget, der kom til at lave det praktiske. Laust Kristensen sagde som »primus motor i arbejdsgruppen« til os andre: »Forstår I, jeg er altså radioamatør, så det skal nok gå. I skal bare i gang, så ordner det sig«.

25 år som amatør

For mit vedkommende er der nu gået 25 år, og jeg er stadig amatør, men det formål og syn, jeg satte mig i starten, er stadig intakt, og det er stadig spændende søndag efter søndag at have været med til gudstjeneste.

Fra starten var der ca. 25 kirkesogne, men på få år blev det til de nuværende godt og vel 60 sogne - Danmarks største kirkeradio. Det i sig selv er meget unikt, men det må kun opfattes som et ønske om, at det har sin berettigelse, og at det skal bakkes op både økonomisk og med villighed til at medvirke og finde emner til indslag, når det sendes i radioen og efterfølgende er tilgængeligt på nettet via hjemmesiden.

Tak til præsterne - betjening - organist og kirkesangere samt alle de enkelte personer, der positivt har bidraget til, at mine målsætninger med arbejdet er indfriet og giver mod på at fortsætte, for som en af præsterne i omegnens kirker engang har sagt: »Det er dejligt at arbejde sammen, for dig kender vi jo!«. Efterhånden kender jeg også jer alle sammen.

Det bliver ikke 25 år mere, men jeg vil love at arbejde for kirken - i kirken, for radioen - i radioen, så fremtiden kan vise, at det har sin berettigelse.

I menigheds- og sognesammenhænge er vi kirkeradio nuvel, men vi er altså også en del af den flok af medarbejdere, der producerer udsendelser til radioen.

Rent teknisk skal det have så høj en kvalitet som muligt, men jeg mener, det godt må kunne høres, det ikke er studie-produceret det hele, men at det foregår på stedet, i stuen, i kirken, i forsamlingshuset, hos konfirmanderne.

Hvis sognene fortsat ønsker det, hvis sognene fortsat vil bidrage med stof og personer til at føre det videre, så tror jeg, radioen fortsat vil have kirkestof i deres programflade.

Tak til folkene på radioen gennem alle årene, specielt Knud Hyllsted, som har været med næsten alle årene.

Lad tiden vise, at udsendelser laves af mennesker for mennesker i radio og på nettet.

Tak for 25 år og tillykke!

Redaktion: Ole Blume
Layout: Team Lynderup
Tryk: Videbæk Bogtrykkeri A•S

